

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
CORNER FRITCHARD AVE & MCGREGOR ST.
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
UKRAINIAN LABOR NEWS
Виходить два рази на тиждень — а середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday
PIK III. 4. 81. СУБОТА, 8. ЖОВТНЯ 1921. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, OCTOBER 8th, 1921. No. 81. VOL. III.

Новинки.

БЕЗРОБІТНІ В ЛОНДОНІ УСТРОИЛИ ВЕЛИКУ ДЕМОНСТРАЦІЮ.

10.000 робітників і робітниць брали участь в демонстрації.

ЛОНДОН, 4. жовтня. — Нині відбулася тут найбільша демонстрація безробітних, яку коли бачив Лондон. Около 10.000 безробітних, включаючи сотки жінок, декотрі з них з малими дітьми, зібралися над берегом Темзи і пішли походом до Трафальгарської площі. Коли ся площа була перед ними замкнена, вони помашерували до Гайд парку, де були виголошені промови, в яких бесідники домагалися роботи або утримання.

Гері Гослінг, один з визначніших робітничих провідників, промовляючи нині перед лондонською повітовою радою, сказав: "Робітничі провідники є байдуже втрачені контролю над безробітними. Если питання безробіття не буде негайно покладене, то прийде до заворушення, не лише в Лондоні, але по цілій країні".

Вийшовши з Гайд парку, частия демонстрантів пробувала знову розпочати мітинг на Трафальгарській площі, де демонстрація є забороненою, щоби не спинювати руху, з виїмком негідь.

Кидали на поліцію фляшками і камінням.

Поліція була пригтована і не допустила до демонстрації, однак товпа розбіглася в напрямі площі, з котрої її вигнали кінна поліція на Нортгемберленд вулицю. Тут частия товпи кидала фляшками і камінням та ранила кількох поліціантів. Пробывано також накласти на Грєнд готель, однак поліція до сего не допустила. Вибивши лише велике вікно в готель, товпа подала ся до готелю Вікторія, де підношувано оклики за поживою.

Уживаючи своїх клобів (палок), поліція знова наперла на людей і тоді прийшло до бійки між ворохобниками і поліцією; однак поліція була так численна і добре пригтована, що не прийшло до дуже великого клопоту. Вкоротці демонстранти розбігли ся у всіх напрямках і привернено порядок.

Чотирнадцятьма демонстрантам дано першу поміч в шпиталях. Вони мали переважно розбиті голови, один з них мав зломану ногу.

Рух на вулицях був стриманий через значний протяз часу, а багато склепів позамикали скоро своєї виконниці.

Переведено кілька арештованих, включаючи провідника секції демонстрантів з Іслінгтону, Mrs. Тринг.

Урядове оповіщення про розв'язане парламенту.

Телеграми з Оттави під дають 4. жовтня принесли вістку, що в Оттаві оповіщено офіційно про розв'язане домінального парламенту. День виборів мав бути оповіщений при кінці сего тижня.

Розв'язаний парламент є тринадцятим з ряду парламентів Канади. Він був вибраний в вересні 1917 року.

Майже все населенє Москви є зорганізоване в кооперативи.

ДОБРИ ВИГЛЯДИ ДЛЯ КАНАДИ НА ТОРГОВЛЮ З РОСІЄЮ.

Мекі здать прихильний звіт після чотиримісячного побуту в Росії.

РИГА, 3. жовтня. — Тут розуміють, що Г. Дж. Мекі, посол до канадського парламенту з округу Норт Ренфрїо, який був в Росії для розслідування там можливостей торгівлі, здать в Оттаві прихильний звіт щодо виглядів канадської торгівлі в Росії. Канадський делегат переїхав через Ригу в своїй північно-західній місї.

Мекі виїхав до Лондону з надією відлисти до Америки на кораблі Кунардової лінії "Беренгарія".

Вірять в тріумф правительств і йому допомагають.

Мекі сказав, що він відновив багато приятельських зв'язків, названих ще підчас його візиту в Росії в 1914 році, включно з кількома генералами, які "натурально не симпатизують з комунізмом, але всі з них вірять, що теперішня форма правління буде там існувати і прагнуть тяжіє як колибудь для правительств з надією помічи в реконструкції".

В радянській федерації зібрано титулом податку 60 мільонів пудів збіжжя.

РИГА, 4. жовтня. — До 1. жовтня зібрано в Росії (в цілій радянській федерації) титулом державного податку близько 60 мільонів пудів збіжжя, або около одну четвертину загальної скількості за рік. Одна третина з тої скількості прийшла з України.

Правительство заявляє, що система такої збірки принесе успіх понад всякі сподівання. (Пуд має около 36 фунтів.)

Англія висилає до Росії медикаменти і одежу.

ЛОНДОН, 5. жовтня. — Бриттське правительство рішило передати британському Червоному Хрестови для допомоги голодуючим в Росії певну надвишку засобів, зложених в часті з медикаментів і одежі. Сей крок підпринято на рекомендацію міжнародної комісії для допомоги Росії, яка зібрана ся була у вересні в Парижі.

Соціалпатріоти в Швеції побідали при виборах до парламенту.

ШТОКГОЛЬМ, 3. жовтня. — Посадні обчислена голосів відданих підчас посадних виборів до парламенту в Швеції виказують, що соціалпатріоти вибрали 93 послів, радикальні соціалісти і комуністи 13, ліберали 41, партія дідичів 21, партія консервативна 62.

Польська шляхта пригтовується ся здвинути комуністичний рух.

ВАРШАВА, 3. жовтня. — Революційний рух в Польщі зростає з кожним днем. Міністер внутрішніх справ робить пригтовану розпочати рішучу боротьбу з комуністичним рухом, який дуже поширюється в робітничих масах. Першим

кроком до сєй боротьби має бути проголошене в цілій Польщі воєнного стану.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Троцький, Раковський і Фрунзе в Житомирі.

Московські "Известия" з 14. вересня доносять, що до Житомира прибули: предсідатель Реввоенради Республіки Троцький, Предраднарком України Раковський, Фрунзе і Наркомпрод України Владимиров. На засіданні міської Ради Троцький подрбно остановив ся на міжнароднім положенні:

"Ми приїхали, — сказав Троцький, — перевірити роботу на нашій границі, що стала решетом, через котре висівать ся на захід збіжє і просо. Західна границя така, що через неї можуть зносити ся безогардійські банди з нашими сусідами. Ми хочемо мира. Хто приходить до нас мирно, тому честь і місце. Хто хоче вломити ся по злодійськи, той зустріне ся з червоним борцем. Житомир повинен відграти роль сторожа нашої радянської границі".

Раковський вказав, що проподаток повинен залічити наші рани, спричинені війною. Раковський помітив в житомирських газетах статю, яка закликає виволити обовязок перед революцією і голодуючими і злати проподаток в новоті.

Наркомпрод Владимиров, ділячись вражіннями з поїдки по Правобережжю, заявив, що місцевості еше на вноді розворушилися. Проподаток переходить найбільше в Київській губернії.

Відбулася економічна нарада при участі Троцького, Раковського, Фрунзе і Владимірова. Обговорювали ся головні завдання Воєнної — продовольчі і опалові. Підпринято ряд кроків для збільшення праці.

ДО РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ЦІЛОГО СВАТА.

Маніфест III. Інтернаціоналу.

В місяці серпні Виконавчий Комітет III. Інтернаціоналу видав маніфест "До робітників і робітниць цілого світа". Маніфест вказує на новий загрозливий капіталістичний держав протис Росії. На чолі заговору стоїть Франція, яка при помічі Румунії, Польщі, Фінляндії і російських контрреволюціонерів пригтовує новий похід.

"Французський уряд — читаємо в маніфесті — громадить велику скількість війська на Горішньому Шлеску не тільки тому, щоби під загрозою французських армат держати крім рурського басейну також і Горішний Шлеск. Французський уряд хоче також з Горішнього Шлеску зробити базу для воєнних операцій проти Світської Росії. Брїян старається там зібрати французькі війська, організувати штаб, уладити склади, щоби змогою, коли положене Світської Росії буде ще тяжше, насалдіком недостатчі опалу, намовити Польщу і інші граничні держави до походу на Росію. Ангенти французького уряду працюють в тому напрямі по всіх оакинських державах. В Румунії ділять гарних результатів. Румунія пригтовує на оснь великі маневри, які однак будуть пригтовані до походу проти Росії".

Урожай в Одещині вносив пересічно по 40 пудів збіжжя з десятини.

ЗАЯВА ДЖ. Р. НАЙТА.

Щоб залучити і улекшити роботу многих комітетів поміч голодуючим, зорганізованих у відділках на зазив о поміч з навіщеної посухою Світської Росії, встановлено два осередки в Канаді — один в Вінніпегу, а другий в Торонто.

Вінніпегський офіс веде свою роботу на території від Порт Артур і Форт Вільям (включно) аж до Тихого Океану, а торонтський офіс на сході аж до Атлантичного Океану. Просить ся всі незалежні комітети, котрі вже поорганізовані, сейчас порозумітись з центральним офісом їхньої території.

Всі одержані фонди вкладають ся на імя Російського Червоного Хреста і можуть лише ним бути ужиті.

Заявляючи се після інструкцій репрезентанта Російського Червоного Хреста, остаюся, з товаришським привітом, (підпис) Дж. Р. Найт 10 Leslie St., Toronto, Ont.

Адреса центрального офісу в Вінніпегу: Annie Shultz, P. O. Box 3591, Sta. B., Winnipeg, Man.

Адреса офісу в Торонто: Florence Côtance, Room 321, 79 Adelaide St., Toronto, Ont.

Репрезентант Російського Червоного Хреста в Америці: Dr. D. H. Dubrowsky, Room 314 A, 47 West 42 St., New York, N. Y.

ВІД КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВ. РОСІЇ.

Висше названий Комітет рішив ся порадити т. Дж. Найта, офіційного репрезентанта Стотарішени Червоного Хреста Світської Росії на Канаду, залучитись з Американським Злученим Комітетом Помочі Голодуючим в Сов. Росії, головне бюро котрого находить ся в Нью Йорку, і прийняти назву "The Canadian Famine Relief Committee for the Drought Stricken in Soviet Russia". Американський Комітет (American Federated Russian Famine Relief Committee) переслає свою поміч через Стотарішене Червоного Хреста Російської Світської Республіки, яке є офіційним тілом, признаним совітським правительством, що займається ся розпреділяванем помічи пострадавшим від посухи в приволзьких губерніях. Фонди нашого Комітету вкладають ся на імя Червоного Хреста Світської Росії і е до розпоряджєности його представника в Нью Йорку, для закупу річий в Канаді після поручення совітського правительств.

Згідно з інструкціями поданими в висше напечатаній заяві т. Дж. Р. Найта, котрий, як попередно згадано, є в Канаді офіційним репрезентантом Червоного Хреста Світської Росії, визнаємо всі комітети помічи голодуючим в західній Канаді, щоби они сейчас порозумілись з центральним офісом в Вінніпегу.

Тов. Дж. Р. Найт, котрий тільки що повернує з Світської Росії і котрий знає положене робітничє в Канаді, як також ситуацію в Світській Росії, в близькім часі відвідає Вашу місцевість і устроїть масовий мітинг. Тов. Найт зівстав назначений офіційним організатором нашого Комітету і буде старатись організувати комітети в західній Канаді і всіми способами помагати тим комітетам, котрі вже існують.

Канадський Комітет Помочі Голодуючим, Потерпілим від Посухи в Сов. Росії.

Луначарський делегатом Комітєра на зїзді Італійської Соціалістичної Партії.

Московська "Правда" з 10. вересня доносить, що Виконавчий Комітет III. Інтернаціоналу вислав до італійської соціалістичної газети "Аванті" телеграму, в котрій повідомляє, що він признає Луначарського делегатом на зїзді Італійської Соціалістичної Партії, який відбудєть ся в Мілані.

В телеграмі Комітєра між іншим говорить ся:

"Наш делегат тов. Луначарський сьогодні вже звернує ся через відповідне бюро совітського правительства з просьбою о дозвілі йому на зїзд в Італію з спеціальною однією цілю, бути присутним на міжнароднім зїзді. Подаючи се до вашого відома, ми сподіємося, що Італійська Соціалістична Партія зі своєї сторони підпринимє кроки, щоби т. Луначарський дійсно осгнув можливість візду в вашу країну".

Замаях на Писудського виконав український студент Федак.

ВАРШАВА, 26. вересня. — Замаях на президента Польщі Писудського виконав український студент Федак.

По замаях польська публіка кинулася на українського молодця. Поліція хотіла його вирвати з рук публіки і арештувати, але розбішена польська публіка не дала його з рук і на місці злічувала.

Кажуть, що поліція не допустила до злічованя Федака.

ЛЬВІВ, 26. вересня. Молодий український студент, що виконав замаях на Писудського, се сін тутешнього українського адвоката д-ра Стефана Федака. Він стояв поза військовим кордоном і звітдам вистрївав. Поліція вирвала студента Федака з рук розбішеної польської товпи і його арештувала.

Брат Шептицького командує польськими військами на Шлеску.

Генерал Галєр, головнокомандуючий польськими військами на Горішнім Шлеску, в наслідок конфлікту з Писудським зрезигнував. Його місце заняв полковник Шептицький, бувший австрійський генерал-губернатор Люблина.

Віймовий стан в Східній Галичині.

Віймовий стан у Східній Галичині трєває далі. Хоч по містах фунгують присяжні суди, що означало би знесенє віймового стану, всеж таки сей стан існує далі і не можна діждати ся його знесеня.

Віймовий стан відчуває на собі особливо опозиційна робітнича прєса. Конфіскації за конфіскаціями спливають ся на неї, не даєть ся дозволу на видання, словом — віймовий стан цвите вповні так само, як за часів заведеня його ще в серпні 1914 року.

Найновішою жертвою сего віймового стану впов жидівський соціалістичний тижневик, що через місяць виходив з Львова п. н. "Neue Arbeiter Stimme" ("Новий Робітничий Голос"). Розпорядком з дня 8. вересня дирекція львівської поліції завісила його.

Не дадуть золота.

Представник Сівітів у Варшаві розіслав польським представникам переказд уоти Чічеріна. Сівіти закидають Польщі підтримуванє контрреволюційних організацій і жадають усунєня поза межі Польщі Савінкова і його групи. В протинному разі Росія не виплатить золота, обцяноєго в риському трактаті.

Відкликанє Ігнатієва.

Голову російсько-української репатріційної місї в Варшаві Ігнатієва відкликано до Москви і він на днях відїждє. На його місце буде назначена друга особа. Проти Ігнатієва ведена була гостра прєсова кампанія. Закидувано йому, що він замішаний в комуністичній акції в Польщі.

Генеральний страйк в Еспанії.

Страйк в Еспанії поширюєть ся і прибирає революційний характер. Арештованя погіршили справу і змінили страйк. Акцію комуністів поширюють і інші соціалістичні групи. Загальним кличем Еспанії є: "Проч з війською!" "Нехай живе революція!"

Відкрите большевицької школи в Варшаві.

"Przeгляд Wieszony" подає, що варшавська поліція відкриває таїну большевицької школи

і то в хвилині, коли її оснуватєль Дем учив 20 молодих хлопців. Найдено багато комуністичної літератури.

Копп вернує ся до Берліна.

З Москви повернує до Берліна Копп. Його звільнено від обовязків представника Світської Росії в Німеччині. Співнятєм тепер функції відпоруєччя совітського Червоного Хреста.

Направа телеграфічних ліній на Сибір.

КОПЕНГАГА, 1. жовтня. — Під теперішню пору відбуваєть ся направа телеграфічної лінії здовж сибірського залізничного шляху, яку переводить "Трейт Нортєри Телеграф Ко." Світські власті дають їй всяку можливу поміч. Урядники компанії висловлюють надію, що до нового року телеграфічна лінія між Петроградом а Владивостоком буде зовсім направлена.

УВАГА.

Подаєть ся до відома членам відділу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, що місачні збори відділу відбудуть ся в неділю, дня 9. жовтня с. р., о 2.30 по полудни. На зборах заряд здать своє справозданє як рівноє є важні справи до порішєня. Обовязком кожного члена явитись на зборах в означений час. Заряд.

МІТИНГИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

В СУБОТУ, ДНЯ 8-го ЖОВТНЯ С. Р.

Драматично-Співачий Кружок Укр. Робітничого Дому відіграє

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГІ

славну драму в 5-ох діях, світового клєсика Л. Толстоє п. н.:

"ВЛАСТЬ ТЬМИ"

Згадана драма є одною з найсильніших драм в драматичній літературі. Автор драми Л. Толстоє представив в своїм творі дійсне жите темного сільського народу і відкрив найдалішї закутїни людської морали та поставив їх у властивім світлі.

Дітям до 12 літ вступ заборонений.

Спеціальна увага: Куртина підносить ся точно о годині 8-ій вечером.

Ціни місць: 50, 35 і 25 центів.

Пригтовляєть ся до вистави модерна пєса Л. Пахарецького п. н.: "Нехай живе жита!"

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!!

Вже вийшла з друку і продаєть ся надзвичайно цікава книжка з під пера т. Е. Гуцайла п. н.:

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСІМОСТІ.

Книжка має 125 сторінок друку, вигідного формату і коштує лише 35 центів.

Замовленя слати до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Fritchard & McGregor Sts. WINNIPEG, MAN.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіварніши "Українських Робітничих Вістей"
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЧИМ Є РИЖСЬКИЙ МИРОВИЙ ДОГОВІР.

Між ріжними іншими брехнями, які випускає українська чорносотетна преса на польських і в Польщі, є й те, що вони запродали Польщі Галичину. До цієї преси треба очевидно зачислити і внінський "Український Голос". І так в 34. числі тієї газети з дня 24. серпня є поміщена передовиця п. н. "Хто продав Галичину?", в котрій "доказуєть ся", що Галичину не продав польським панам Петлюра, ані не віддали її Польщі альянти, а лише продали Польщі Галичину більшовики. А що на таке велике "відкриття" "Українського Голосу" дотепер ніхто не звернув уваги, то він на се дуже обурюєть ся і в посліднім (40) числі з 5. жовтня каже: "Шість тижнів минуло, як в "Українському Голосі" були подані документальні докази, що Галичину продали Польщі більшовики. Досі ні одна з українських більшовицьких газет і газеток в Канаді та Злучених Державах, оскільки нам відомо, не відповіла на се ані словом. — Чому?"

Щоби отже висвітлити сю справу перед українським робітництвом в Канаді та Злучених Державах, як також щоби дати належну відповідь чорносотетному "Укр. Голосові", ми розберемо понизше, ч. "продали" більшовики Польщі Галичину. "Український Голос" наводить в своїй статі "Хто продав Галичину?" ті точки ріжського мирного договору між Польщею а Росією і Україною, в котрих говорять ся, що границя між Україною а Польщею йде "дальше зловж ріки Збруча до її устя до ріки Дністра", та що "Росія і Україна зрікають ся всіх прав і претенсій до земель, положених на захід від границі, означеної в II. Артикулі внінського договору", себто також земель, положених на захід від Збруча (Східної Галичини). І що-ж за "відкриття" зробив "Український Голос"? Хто не знає, що справа маєть ся так, а не інакше?

Так, на підставі ріжського мирного договору між Польщею а радянськими республіками, Росією і Україною, Галичина остала поза межами Радянської України, себто остала при Польщі, — однак се ще не значить, що більшовики продали Польщі Галичину. Чому?

Бо мирний договір між двома воюючими сторонами, хоч може бути і некорисний для одної сторони, — ще зовсім не означає, що потерпіла в договорі сторона продає щось вигравшій стороні.

Бо що нічого є добровільне відступлене чогось, або продаж, — а що нічого вимушене відступлене, зроблене під загрозю кулака сильнішого противника.

Мир є завждислід тому стану, який існував в обох воюючих сторонах в часі замирення. Нічим іншим він не є. Се значить, що оскільки одна воююча сторона є сильніша від другої в часі замирення, оскільки мирний договір відібеть ся некорисно на тій слабшій стороні, і навідворот.

Висше сказане треба приміняти і до мира між Польщею а Радянською Росією і Радянською Україною.

Де була боева лінія між польськими а радянськими військами, коли вони приступали до замирення? Дячего друкували в Галичині українські журнали і газети і взагалі літературу? Дячего вели пропаганду і агітацію за радянськими принципами? Вкінці — дячего сформуливали навіть радянське правительство для Галичини, яке там якийсь час правило?

Коли-б вони не думали були держати при радянській федерації Галичини, коли-б вони були її "бояли ся", як пише чорносотетний "Укр. Голос", то були-б того всего не робили. Вони були-б лише якийсь час постояли а армією, а про вишплюване в працюючі маси населення радянських принципів, про радянське будівництво були-б і не думали брати ся.

Щоби показати, як "запродали" більшовики Полякам Галичину та якіми більшовики і Поляки є "союзниками", ми на закінченне скажемо се слідуюче. Адаже-ж кождому, що бодей троха читає газети відомо, що між Польщею а Радянською Росією і Радянською Україною існують завжди напружені відносини. Часом ті відносини туй-туй мають привести до війни. От хоч би недавно Польща вислала була ультимат Світовській Росії і заволоділа ся леда хвиля на війну. Не знають навіть чи небезпека війни вже минула, чи ні. Не можна сказати, які вісти принесе завтрашній день.

Чи так живуть між собою союзники, що продають одні другім крат?

Дальше. Адаже-ж не так давно тому назад були в газетах вісти, що на Радянській Україні, недалеко галицької границі, формують ся галицькі полки, призначені виключно для звільнення Галичини з польсько-шляхоцького ярма. З приводу сего польський міністер заграничних справ вислав був навіть українському радянському правительству остру ноту, в котрій було вичислено, в котрім місті і під чиею командою стоять згадані галицькі полки, та де знаходять ся школи військових галицьких старшин.

Чи се свідчить, що більшовики боять ся Галичини і тому продали її Полякам? Треба бути посліднім ідіотом, щоби так написати.

А хоч би і недавня нота польського правительства до українського про діяльність "Закордату", звернену проти польської держави!

А незаплачене по вніншій десь радянськими республіками Польщі 30 мільонів рублів в золоті!

А хоч би такі менші випадки, як вороже відношене польської преси до совітського посла в Варшаві і стягнене червоного прапору з будинку тамошнього совітського посольства, або знова неспідукае мешканя для польського посла в Москві і перебуванне того посла в залізничнім вагоні!

Чи все се свідчить, що шляхоцька Польща і Світовська Росія та Радянська Україна є найближшими приятелями тай заважають собі над недезою Галичини могорич?

Написане в такім дусі може здобути ся лише український чорносотетень.

Так виглядає на ділі "продаж" більшовиками Галичини. В слідуючих числах напишемо, хто дійсно продав Галичину польським панам, хто в сім ділі помагав, та на якій основі Польща паує нині в Східній Галичині. В.

дали свої колонії в Африці альянтам, через те, що ті колонії на підставі версальського мирного договору зїстали відібрані від Німеччини і припали альянтам? Адаже-ж треба би боже-вільного, щоби так сказав. Кождий знає, що Німеччина в часі замирення з альянтами була о много слабіша від свого противника і тому мусїла пристати на подиктовані альянтами умови. Тому вона й мусїла згодити ся сплачувати альянтам таке велике відшкодоване і сплачує його. Мусє се великий пан. І коли нема фізичної сили, щоби поставити опір, треба годити ся на те, що каже противник.

Але так як про Німеччину не можна сказати, що вона продала альянтам свої колонії, так не можна сказати про більшовиків, що вони продали Польщі Галичину. Бо положене Німеччині і радянським республікам в часі замирення мирних договорів з противними сторонами було однаково тяжке. І Німці не могли вже довше воювати, їх положене було таке, що вони мусїли мирити ся за всяку ціну та здавати ся на ласку і неласку сильніших альянтів, — і радянські республіки Росія і Україна були до того степеня вичерпані і знесилені, що маючи перед собою в особі Польщі цілий капіталістичний світ, мусїли пристати на такі мирові умови свого противника, які в дану хвилю були ще для них найкорисніші.

Навіть Німці під деяким зглядом були ще в кориснішій положеню від більшовиків. Колонії, які на підставі версальського мирного договору припали альянтам, попередню належали до Німеччини. Тимчасом Галичина, яка на підставі ріжського мирного договору припала Польщі, ніколи не належала ні до вніншої Росії ні Україні (з внімком хвилевої воєнної окупації частини Галичини), ні до їх попередниці, старої царської Росії.

Та всетаки хоч Німеччина під напором сили відступила те, що до неї належало, то її ніхто не посміє закнути, що вона відступлене продала. А як Світовська Росія і Радянська Україна під напором сили згодили ся на те, що при Польщі остала територія, яка перед тим ніколи не належала ні до Росії ні до України, а в часі польсько-більшовицької війни належала до Польщі, — то українській контрреволюційній пігволовці кричать, що більшовики продали Польщі Галичину. Таке писане се ще більше божевїє, як би хтось писав, що Німці продали альянтам свої колонії.

Дальше треба би їде знати українським контрреволюціонерам і чорносотетцям те, що як хтось щось продає, то за проданий товар дістає заплату. Інакше се не називає бо ся продажою. А тимчасом чи не знають сего українські чорносотетні писакі, що на підставі ріжського мирного договору радянські республіки Росія і Україна мають заплатити Польщі 30 мільонів рублів в золоті (котрих вони ще не заплатили до нині)? Не Польща Росія і Україна, а Росія і Україна Польщі? Чи се така заплатла більшовикам за "продану" Галичину? Де та ціна, за яку вони її продали?

Більшовики не взяли від Польщі грошей за "проданий" товар, але ще самі мусїли відкупити ся від Поляків, щоби дістати потрібний їм мир.

На таке глупе писане українських чорносотетців, що більшовики боять ся Галичини і щоби її збути ся, з охотою продали її Польщі — аж ніяково в газеті відповідати. Бо навіть найменше вироблений політично чоловік знає, що в інтересі пролетарської революції є, щоби радянська власть простягала ся на якнайбільше території, на якнайбільше країв. Адаже-ж де-ж би більшовики були настільки дурні, що не затримали би при радянській федерації Галичини, коли могли би були її затримати! Що віддали би її добровільно Польщі лише тому, що її "бояли ся"? На таку ідіотичну "філософію" може здобути ся лише редактор "Укр. Голосу".

Дальше, коли-б більшовики бояли ся Галичини і мали її добровільно віддати Польщі, то пощо мали-б вони проляти тільки крові в обороні тієї Галичини перед шляхоцькою Польщею? Чи людська кров се вода? Також коли-б більшовики не хотїли були затримати Галичини при радянській федерації, то дячего вони викадали тільки праці і енергїї в радянське будівництво в Галичині? Дячего заводили єдині трудові школи на місце старих шкіл? Дячего скидали учительські конвенції, де виробляли плани нового шкільництва в Галичині? Дячего друкували в Галичині українські журнали і газети і взагалі літературу? Дячего вели пропаганду і агітацію за радянськими принципами? Вкінці — дячего сформуливали навіть радянське правительство для Галичини, яке там якийсь час правило?

Коли-б вони не думали були держати при радянській федерації Галичини, коли-б вони були її "бояли ся", як пише чорносотетний "Укр. Голос", то були-б того всего не робили. Вони були-б лише якийсь час постояли а армією, а про вишплюване в працюючі маси населення радянських принципів, про радянське будівництво були-б і не думали брати ся.

Щоби показати, як "запродали" більшовики Полякам Галичину та якіми більшовики і Поляки є "союзниками", ми на закінченне скажемо се слідуюче. Адаже-ж кождому, що бодей троха читає газети відомо, що між Польщею а Радянською Росією і Радянською Україною існують завжди напружені відносини. Часом ті відносини туй-туй мають привести до війни. От хоч би недавно Польща вислала була ультимат Світовській Росії і заволоділа ся леда хвиля на війну. Не знають навіть чи небезпека війни вже минула, чи ні. Не можна сказати, які вісти принесе завтрашній день.

Чи так живуть між собою союзники, що продають одні другім крат?

Дальше. Адаже-ж не так давно тому назад були в газетах вісти, що на Радянській Україні, недалеко галицької границі, формують ся галицькі полки, призначені виключно для звільнення Галичини з польсько-шляхоцького ярма. З приводу сего польський міністер заграничних справ вислав був навіть українському радянському правительству остру ноту, в котрій було вичислено, в котрім місті і під чиею командою стоять згадані галицькі полки, та де знаходять ся школи військових галицьких старшин.

Чи се свідчить, що більшовики боять ся Галичини і тому продали її Полякам? Треба бути посліднім ідіотом, щоби так написати.

А хоч би і недавня нота польського правительства до українського про діяльність "Закордату", звернену проти польської держави!

А незаплачене по вніншій десь радянськими республіками Польщі 30 мільонів рублів в золоті!

А хоч би такі менші випадки, як вороже відношене польської преси до совітського посла в Варшаві і стягнене червоного прапору з будинку тамошнього совітського посольства, або знова неспідукае мешканя для польського посла в Москві і перебуванне того посла в залізничнім вагоні!

Чи все се свідчить, що шляхоцька Польща і Світовська Росія та Радянська Україна є найближшими приятелями тай заважають собі над недезою Галичини могорич?

Написане в такім дусі може здобути ся лише український чорносотетень.

Так виглядає на ділі "продаж" більшовиками Галичини. В слідуючих числах напишемо, хто дійсно продав Галичину польським панам, хто в сім ділі помагав, та на якій основі Польща паує нині в Східній Галичині. В.

ПРОЧ ЗІ ЗРАДНИКАМИ УКРАЇНСЬКОГО ПРАЦЮЮЧОГО ЛЮДУ!

До українських робітників і фермерів в Канаді.

Товариші робітники і фермери!
 Настала чорна година для галицьких панів: Петрушевичів, Левницьких, Цегельських і пр. пр. Оставивши сиротами тисячі розвалу їхньої матінки Австрії і прогнаних батенька, австрійського цисаря, ті делікатні пани, адвокати, цисарсько-королівські урядники, професори, попи, купці, ціла та згряя доморосло української буржуазії, скористали з повстання селян і робітників Східної Галичини проти польсько-шляхоцької так національної як і економічної неволі і собі припенялись до того революційного руху, щоб ніби то помагати будувати незалежному українському галицькому республіку. Селяни і робітники думали про республіку без ділчача, лихваря і жандарма, а ті пани тільки й думали про те, щоб собі осадити на спині галицького працюючого люду на місці, або хоч поруч польських та жидівських визискувачів, лихварів і гнобителів. Коли-ж їм вдало ся, при помочи обманчивих клічів про визвїя з національного гнету, встановити своє правительтво — так зване правительтво Петрушевичів — то вони зараз же взяли під свою щирю опіку польських ділчачів, та свою панську кляксу і почали сильно загнужувати убоге населеня, селян та робітників. Хто посмів посягнути на нарадоване панське добро, або відплатити своїм віковим гнобителям, того Петрушевичівські урядники без пардону розстрілювали.

Всадившись досить міцно на хребті селянсько-робітничого населеня, ті українські пани зовсім перестали слухати домагань селян та робітників, щоби дати панську землю, копальні, фабрики; вони проголосили Петрушевича диктатором, з ділчачами сердечню побратомство та опіяли разом з панями розвзустні оргії: виправляли, грабили державне майно, скільки хто міг, торгували нафтою, що ньюю всю Европу засмородили. Селян і робітників посилали битись проти Польщі, а самі пробували погодити ся з польською шляхтою за ціну подїлу панованя над кривадою замученим селянсько-робітничим населенем Галичини і поміччю Польщі в боротьбі проти Радянської України і Світовської Росії.

Після тої невдаччїх планів, виперте польськими військами за Збруч, петрушевичівське правительтво відкинуло предложене правительством Радянської України, щоб злучити ся для спільної боротьби проти шляхоцької Польщі, але соромно зрадило своєю вимученою і здесотковану в боях та шестими армією, віддало її кровавому царському генералові Девікінову, а само, з золотом наладованими скринями, крадькома, по злодійській втікло до Румунії, віддавши східну Галичину при помочи Петлюри назад шляхоцькій Польщі.

Після тої зради ті пани порозїднали ся — хто до Відня, хто до Парижа, Берліна, Праги, Риму, і інших столицних міст Європи та зачали гуляти з проститутками за зрабоване з галицького працюючого люду майно. Гуляючи, вони кинули собі з тих великанських жертв, які селянсько-робітничее населенє Східної Галичини понесло в боротьбі проти шляхоцької Польщі. "Не досрло се хамське племя до того, щоб мати свою державу! Нагайки йому треба!" — Так заговорили ті пани відтак, опіявши від шампаньки.

Та пияна згряя петрушевичівська і не стямлялись, як скоро окровавлений її грїш розкотив ся по славних готелях та домах розпусті європейських столицних міст.

Прийдла чорна година для галицьких українських панів. І от вони придумали позичити собі грошей в українських емігрантів, в Америці. "Нам же треба жити" — каже цисарський льокай Кость Левницький — "миж якесь правительтво, хоч і пияне". "Давайте, — каже Пе-

трушевич — розпишемо позичку на рахунок неїстнуючої галицької республіки і загарантувавши її всім тим майном, котрого в нас нема, але є в наших знакомих, польських братів, та спробуємо бонди продати українським емігрантам в Америці. Вони далеко від нас, не знають нашої "дипломатичної діяльності", то може ще дадуть спомогу хоч трохи побавитись".

За ті бонди вцепилась в Злучених Державах і Канаді вся чорна українська шумовина, що то звикала жити з всяких нечесних, крutarських "бизнесів": всякі агенти, офісники "адвокати", крutarі, попи, шпіони, усі ті суспільні гниди, що живуть тут потом українського робітника і фермера, бо всі вони думають при бондах собі поживитиє. В Злучених Державах справою руководить сам представник Петрушевича — Цегельський, а в Канаді, його агенти під проводом жидівського бизнесмена Боера. Все на рахунок тих грошей, котрі вони надїють ся видурити від легковірних людей, їздять собі тут панки з міста до міста і живуть по найдорозших готелях, та возять ся з "панянками", на взір своїх європейських панів.

Та чи дастьте Ви, українські робітники і фермери, себе одурити? Чи дастьте Ви свої тяжко запрацьовані центи панам на розпусту? Не думаємо, щоб Ви повірили брехні зрадливих денікїнців, що вони за Ваші гроші можуть своєю "дипломатичною роботою" по дорогих готелях та домах розпусті освободити галицьких селян і робітників з під польсько-шляхоцького ярма. Не о те їм розходить ся. Вони не хочуть бачити працюючого населеня Галичини освобожденного з під гнету визиску, а тільки бажують вижебрати у капіталістичних правительств побідних держав ласки, щоби їм дозволили їм замість польських панів поганяти галицьким селянином і робітником в інтересах західно-європейських капіталістів. Жебраючи тої ласки, вони прирікають, що цупко будуть держати поневолений робочий люд Східної Галичини в кайданах економічної неволі і будуть вірно служити на собачий сторожі проти більшовиків, проти радянських робітничих республік. Тільки вони й того не допросять ся, бо польський кровавий жандарм сповняє в Галичині службу для західно-європейського капіталу дуже щиро і його не проміняють за петрушевичівців.

Не від зрадників, льокаїв великих світових богачів, капіталістів ждати селянам і робітникам Східної Галичини освобождения. Про те наші галицькі брати добре на тяжким досвіді переконались і проклинають нині Петрушевичівське правительтво.

Дійсне освобождение з під панського, польсько-шляхоцького панованя і гнету здобудуть селяни і робітники Східної Галичини лише завзятою боротьбою, яка, ранше чи пізніше, закінчить ся їхньою побідю. А побіда та буде довершена тим, що вони самі візьмуть владу в свої руки, проженуть панів-визискувачів, заберуть землю, копальні, фабрики, і всі багатства країни на власність працюючого люду і заведуть такий лад, який завведено на Радянській Україні.

І от, в тих то змаганях до дійсної волі, в тій боротьбі за встановлене селянсько-робітничої влади ми повинні поміччю нашим страдаючим галицьким братам.

Петрушевичівці-денікїнці є проти такого освобождения галицьких селян і робітників. Вони, як говорять про них старенький професор Грушевський, завжди лише торгують галицькими українськими селянами і інтелігенцією, як "консервативними, клерикальними і безмежно вірними "Тирольцями Сходу", "сторожами старого ладу, против революції, яка одна в сю переломову

хвилю може принести галицькому українському працюючому людові визволене і можливість нового життя". Вони в прикру годину лютої боротьби зовсім певно поспішать в зрадливий спосіб польським панам на поміч! Про се Ви, робітники і фермери, добре собі затайте. Тому проч гонїть від себе всю контрреволюційну наволоч!

Ані цента не дайте зрадникам на їхні "бонди", які є гарантовані лише одним великим обманством і не мають, ані ніколи не мати жадної вартости!

Пам'ятайте, що за поміч петрушевичівців-денікїнців галицькі брати не дякувати а проклинати будуть.

Не петрушевичівців-денікїнців, а наших братам, галицьким селянам та робітникам, поміччю потрібно. І поміччю у всякій можливий спосіб ми дамо разом з нашими братами і товаришами з великої Радянської України та других радянських робітничих республік, бо на тую поміччю, а не на петрушевичівську, галицькі селяни і робітники всю свою надїю покладають.

То-ж не дайте ся одурити! Гонїть продавців петрушевичівсько-денікїнських бондів геть від себе! Хай пропадають вороги і обманші українського працюючого люду!

Хай живе і розвиваєть ся до побіди боротьба за селянсько-робітничу владу в Галичині! Хай живе Українська Соціалістична Радянська Республіка! Укр. Робітничо-фермерський Комітет боротьби з контрреволюційним обманством.

3 СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Червоний генеральний штаб.

"Известия" доносить, що в найближчих днях "Воєнна академія робітничо-селянської армії" випускає перший курс "червоних спеціалістів воєнної справи". Можність і необхідність уруженої боротьби для Світовської Росії не виключена. Червона армія потрібна, потрібна теж управа нею. Революція і страшна громадянська війна спричинили багато зміни в питаню відносно генерального штабу. Появила ся можливість притягнути до червоної армії військових спеціалістів, які оказали чималу услугу в боротьбі з ворогами. Кінець кінців реакціоновано старий генеральний штаб. "Але для нас — лишуть "Известия" — необхідно скріптити звяз між політикою і стратегією, що можна досягнути шляхом утвореня кадрів військово-спеціалістів з поміж партійних товаришів. Правильне використання сих червоних штабовців, се перший крок для створеня будущего червоного генерального штабу, якого цілію обороняти завойоване пролетарської революції.

Бухарін про новий курс.

В одній статі п. н. "Наша стратегія", Бухарін переводить паралелю між берестейським миром з Німцями і миром, заключеним на господарському полі. "Тоді був підписаний мир — каже він — щоби відіхнути для "вільдхуну". Нїхто на сей мир не дивив ся тоді серіозно і всі істерлячичи ждали на момент анулюваня сего мира. Берестейський мир дав спомогу совітській владі zorganizувати червону армію: Зараз більшовики вважають своїм завданням обновити промисла". Опозицію і невдоволене пояснює Бухарін тим, що деякі не розуміють планів комуністів. На які уступки піде совітська влада далі? Бухарін не вказує, тільки каже, що для господарчої віднові краю і транспорту треба сповнити все, чого ожакесть ся потреба.

Всеросійська конференція охорони праці.

З Москви доносять, що на 20. листопада буде скликана всеросійська конференція охорони праці.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ДЖ. НАЙТ ПРО СОВІТЬСКУ РОСІЮ.

Повернувшись з Росії, з міжнародного конгресу Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів в Москві, тов. Дж. Найт промовляв в Вінніпегу на двох масових робітничих мітингах. Перший його публічний виступ був в Індістріял Бюро.

Свою промову т. Дж. Найт розпочав такими словами:

"Преса і інші вороги крахають над Росією. Нехай собі крахають. Робітники Вінніпегу! Я кажу вам як той, що знає, як один з вас, — і се не є пустим звуком, — що нема капіталістичної сили, яка змогла би силою зруйнувати соціалістичний режим в Росії".

Але перше чим говорить про положення в Росії, т. Найт сказав дещо зі своєї подорожі.

Він вніхав з Нью Йорку в товаристві російських і латиноамериканських реємігрантів. По приїзді до Копенгаги вони стрінулися з "капіталістичною пропагандою". Коли реємігранти пересідали на корабель, що відходив до Лібава, до них прийшов добре одитий панок і почав говорити про страшне положення в Росії, називаючи більшовиків розбійниками, які навіть "убили його брата". На всі його слова реємігранти відповіли, що жалують, що більшовики і його не убили.

Народні маси балтійських провінцій симпатизують з Росією і їх очі звернені на Москву, але всюди там снують ся капіталістичні агенти, які роблять свою чорну роботу. Пограниччя з Росією міста прибалтійських країв є під контролем агітаторів представників і полюблені в них застрашано.

Одно, що найбільше впадає в очі в прибалтійських краях, се відсутність молодих людей. Вся молодь забрана до армії, що находить ся під контролем агітаторів. Армію свою утримують зі страху перед революцією, а також на страху страйків. Діти в тих краях в страшнім положенні. Довгі ряди голудних маленьких дітей стоять перед будинком Американської Помочі, чекаючи на тарілку рідецької зупи, тоді як в тім самім місті в готелю "Петроград" пани з великими животами лють дорогі вина і їдять дорогі обіди.

В Лібаві, розказує т. Найт, з ним став ся такий випадок. До него підійшов 14-літній хлопчик з газетамі і запитав, чи він не хоче газети. Коли Найт відповів, що не може тих газет читати, тоді той хлопчик сказав: "Можете ти хочеш дівчинку? Гарна дівчинка і дешево", — говорив хлопчик, показуючи на проходивших мимо двох дівчат-підростків. До того їх гонить голод і те страшне економічне положення, яке панує в прибалтійських краях, котрі є під "благословенною" протекцією агітаторів.

Сті краї не представляють жадної небезпеки для Сов. Росії, тому, що симпатії населення є по стороні Соціалізму. В пограничних містах повно декоративних, шпінюватих, пани котрих виглядають ізза кожного вугла.

Переїхавши російськo-латвійську границю, зразу помічається ся зміна. Іхавші реємігранти почали співати "Інтернаціонал". Потім переповнений кожний цаль місяця занятій. Перші відділи червоної армії зробили на Найта дуже сильне враження. "Кожний поодинокий жовітр червоної армії почував себе генералом. Кожний жовітр дисциплінований і повинув ся дисципліні, тому, що знає, чому він є в червоній армії. Всі жовітри інтелігентні і образовані... Я пізнав, що се не тільки армія, але що се армія образована".

В половині дороги до Москви з Найтом і його американським компаніоном стала ся така маленька цікава пригода: На одній із невеличких стайцій вони вийшли з вагона, щоб пройти ся. Кругом потягу зібралась товпа женщин і дітей. До них підійшов 14-літній хлопчина і зміривши Найта очима з гори до низу, сказав: — "Ваш тип не є російським".

"Ні — відповів Найт. — "Я родив ся в Англії, а тепер живу в Канаді". — "Я бачу, що ви не є тип Росіянина". — "Говорив сей хлопчина дуже добре по англійськи, тому Найт почав його розпитувати. — "О, у нас в школі учать ріжних мов", — відповів хлопчина. — "Я говорю добре по німецьки, не так добре по французьки" — і обернувшись до Найтового товариша запитав, звідки він. — "З Америки", — відповів той. — "З Канади, Заучених Держав чи з Мексики?" — допитував ся хлопчик. — "Ми всі ті краї називаємо "Американкою", — відповів знова Американець. — "О, так" — сказав хлопчик, — "я знаю все про ваш пан-американський імперіалізм".

Говорючи про школи в Росії, т. Найт сказав, що в школах Росії не викхають дитині в голоду того, до чого вона не має нахилу. Там дитину інспектують і посилають до такої школи, де дають ся такі предмети, до яких дитина має нахил.

Колі Найт прибув до Москви, він не бачив, щоб "Троцький гонив ся за Леніном по вулиці", як також не бачив ні "китайської армії" ні страйків. Перше, що він побачив, се було те, що на зеланічному двірї селяни спали на підлозі, чекаючи на потяг. А на потяг треба часом жалти по кілька днів, бо транспортція находить ся в ліжнім стані, завдяки зруйнованню контрреволюціонерами, піддержуваними агітаторами, від 1.500 до 2.000 мостів між західними містами і Сибіром. Москва, казав Найт, є прегарним містом. Се є центр, в яким бить ся серце народа. Се є центр революції. Тут були делегати від 47-ох країв, що зіхали ся на Конгрес III Інтернаціоналу. Вони зібрались в царській палаті в Кремлі, щобі подискутувати над формою боротьби в цілі повалення капіталістичної системи.

Далше т. Найт говорив про красу та велич тої царської палати, побудованої потом і кровю народа, в котрій тепер засідають представники пролетаріату цілого світа і радять над розбитим капіталістичним кайдан і освободженем робітничества з капіталістичної неволі.

Цілі століття мордували царі свій народ, щобі побудувати таку палату, а нині там засідають представники російської робітничої класи і радять над вишукаем ліпшого шляху боротьби, щобі положити раз на завсідни кінець експлуататорській системі, радять над еманіпацією робітничої класи. Те, що відбуло ся на тих конгресах, не може бути зметене. Воно започаткувало нову еру.

Говорючи про совітських провідників — Леніна, Троцького, Бухаріна, Каменева, — Найт сказав, що, не зважаючи на свою велику популярність серед світового пролетаріату, вони є свідомі того, що той рух, на чолі котрого вони стоять, є більший чим вони самі. Вони знають, що вони є лише трибами в машині того руху. Найт каже, що він стрічав "більших" людей в їх власних очах серед робітничого руху в Канаді. Соціалістичні провідники є тими людьми, що числять ся з реалізмом, "вони не є тими людьми, що ловлять щось в воздуху, але людьми, котрі знають, що вони повинні мати до діла з існуючим положенем".

"Так, вони великі. Вони тим великі, що репрезентують не тільки Росію, але й стремління робітників цілого світа і стоять далше в боротьбі за революційний пролетаріат цілого світа".

Говорючи в своїй промові про любов російського пролетаріату до Леніна, Найт сказав, що є люди, котрі раді-б його убити і що се їм легко вдало-б ся зробити, бо Ленін ходить по вулицях Москви без жадної охорони, але вони се не осмілюють ся зробити, бо знають, що їх за се чекає. Вони знають, що вони буди-б розірвані на куски на місці. Ніколи за час свого чотиромісячного перебування в Москві Найт не бачив, щоб Ленін появляв ся не-

ред "бунтующею ся товпою" для її успокоєня, як про се часто пише капіталістична преса. "Нехай капіталістичні агенції поширюють безглузді брехні, се суті річи не змінює".

На конгресі Червоного Інтернаціоналу Професіоів були представлені 37 країв, котрі відколоті від Амстердаму. Вони не говорили про полішене платіи та умовин праці. Іх головний ключ: "Світ для робітників".

"Червоный Інтернаціонал Професіоів вже піддержує 20% робітників Великої Британії та близько 50% робітників Франції, і я вірю, що робітники Канади також заявлять ся за ним", — казав т. Найт.

Про голод в Росії т. Найт сказав, що він в своїм життю не бачив еще такого масового голоду, який існує вже там чотири роки. Але російськi маси зносять його з самоідчуженем, тому що знають, чому і за що вони зносять терпіння. Не зважаючи на своє фізичне ослаблене, робітники йдуть і працюють у фабриках. Бувають часи, що декотрі фабрики перестають на якіска час працювати через фізичне ослаблене робітників. Безділля сказав, що ніякий край, під ніяким іншим правительством се не толерував би, але сео вимагає революції і тому се положене приймаєт ся в Росії з усмішкою. "Если ви візьмете Росію, ви візьмете найкращу нині річ на світі. Той дух показує, чому Росія сильна. Се є дух Російської Комуністичної Партії".

Додаткові пайки даєт ся дітям, червоноармійцям і артистам. Жовітри дістають до сичи, щобі бути здоровим фізично. Бо в червоній армії бачуть в Росії оборону революції. Артисти також дістають більше. "Російський народ каже: "Ми мусимо мати своїх артистів". І тому вони дають їм більше поживи".

Колі Найт почав говорити про штуку і музику в Росії, він сказав:

"Я думаю, що розумію ся дещо на музиці. Я бачив кілька опер в Канаді, але ніколи не чув музики, поки я не поїхав до Росії. Я не є в силі висказати сего. Если-б ви почули російський хор, російську оперу, або побачили російський балет, то ви побачили-б щось більшого, кращого, ніж ви коли чули, чи бачили в капіталістичній країні".

Російські артисти, каже Найт, котрі мають нагоду виїхати за границю, сего не роблять, а лишают ся в Росії: "Наш народ терпить, — кажуть вони, — і ми також будемо терпіти з ним".

(В приватній бесіді з українськими товаришами т. Найт між иншим сказав: "Товариші! Ви Українці, ви ліпше розумієте російську і українську музику і пісню. Але той хор і ту музику, що я чув в Росії, я ніколи не забуду; я не в силі вам сего розказати. Я був на концерті Шаляпіна. Він співав. Він утомлений, але публіка устроєно йому овацію і викликає його ще раз і ще раз. Тоді він каже, щобі публіка помагала йому співати і сам починає співати "Дубинушку". Тисячна публіка підхоплює... Цілий театр гремить... А коли публіка стихає і Шаляпін знова сам співає тоді ніхто не ворухнеть ся, ніхто не дихне... Нараз знова грим тисячній голосів... Дальше овації... Публіка кидаєт ся до сцени і стихає руки своєю артистови та обнімає його під звуки "Інтернаціоналу"... Я вам не могу все розказати, але вірю, що ви мене розумієте...")

"Я говорив вам про червону армію. Позвольте мені сказати еще дещо про неї", каже Найт і починає розказувати про червону армію. Найт прибув до Москви сеічас після відобрання червоноармійцями Кронштаду від збунтувавших ся контрреволюціонерів. Коли вісти про кронштадський бунт настигли до Москви і видано там відозву, то Москва була готова протягом двох годин. Кожний комуніст, кожний червоноармієць рвав ся до Кронштаду. Кількох бунтарських царських генералів, що служать Совітам, заявили, що неможли-

вим є взяти Кронштад. Вони бояли ся брати на себе відповідальність за те велике число жертв, яке треба буде положити, атакуючи Кронштад. — "Се-го не можна робити, бо світ назве нас безумними", — казали вони.

"Се були члени комуністичної партії, що пішли першими. — "Кронштад в руках контрреволюціонерів. Хто його від них відбере? Ми відберемо!" — сказали комуністи.

Армію оділи в білу одезу (під краску снігу) і з карабінами проти величезних армат найсильнішої кріпости рушили до атак. Сотками і тисячами гинули комуністи-червоноармієці, коли їх замітали з Кронштаду і розпочали проти них огонь з армат. Трупами відкрили дід. Убито 14 фотографістів фільмових образків, які фотографували бій для соціалістичних театрів. І Кронштад зівстав взятий, бо він був конечний для революції, як сторож Петрограду. На вулицях Кронштаду царські генерали на колінах цілували совітський прапор. Такою є червона армія, якою командують молоді люди від 22 до 30 літ віку. Если капіталістична класа заатакує російську революцію, то за життя кожного совітського жовітра вона мусить заплатити своїм життям. І вона змушена буде йти через трупи мільонів Росіяни.

"Росія терпить голод і холоду, терпить не тільки за себе, але і за вас, товариші", — сказав Найт. — "Вона несе жертви і еще понесе за вас. Сила Росії — є ваша сила. Що ви даєте тепер Росії, то ви не даєте її, ви лише відплачуєтесь. І в день вашої боротьби Росія буде з вами. Росії тепер потрібна ваша поміч. Она заплата дорого. Чи вона заплата се надармо?" — таким запитом закінчив т. Дж. Найт свою промову.

З ТАБОРУ В СТШАЛКОВІ.

Табір в Стшалкові се окреме місто, в якому находить ся інтерновані Галичани, Придніпрянці та більшовицькі полонені.

Між інтернованими Галичанами є один, називимець Болнар, який єднить тут з жіночкою і 8-ма дітьми, з яких наймолодше числить, всего 6 років життя!

Петлюровичів, старшин і козаків находить ся тут до 3 тисяч, більшовицьких полонених до 6 тисяч.

Всі інтерновані і полонені коротають свої дні в дуже прикрій відносинах. Іх одіж обдерта і обшарпана, обува ледви держить ся ніг, а харчі неможливі до їди, а при тому недостаточні. І так на снідане дістаєт ся чорну буракову кашу без цукру, на обід і на вечеру якусь гальонзупку, омашену оліїом, часами кусничок якогось фляка або оселедця; червтка хліба доповнює сю "поживу".

Старшини мають кращий харч, а є і такі, що мають до сичи грошей, отже дають собі раду.

Надзір табору є в польських руках, але крім сего петлюровичів мають свої контролорів, які нищпорять між козаками і більшовицькими полоненими "неблагонадійний" рух.

Настрій серед козацтва переважно такий: як найкорше вирвати ся з сего пекла і яким би то не було способом дістатися додів. Все те, що пишуть деякі газети, будутьби козаки хотіли бити ся — се бляга, а всякі "заяви" проти Радяської України фабрикують ся деякими старшинами. І горе козакови, який не підписав би свій "заявою".

Стан облоги в Бесарабії.

В Кишиневі пороздіплювано приказ команданта 3. корпусу генерала Ружинського. Після сего приказу в Бесарабії заведено стан облоги.

Смерть Гуковського.

Дня 6. вересня помер комуніст Гуковський, бувший комісар фінансів і представник соціалістів в Естонії.

БОТЬ ТРЕВОГУ!

В повітрі пахне порохом. І над границною межею, встаючи над крутими берегами Дністра на щось заносить ся. Наче в чотирнайцятому році по сараєвських стрілах, атмосфера тяжка, кожний чогось очиде і в кожного на устах се таємниче і так страшне слово: війна!

Промовляє за сим і проти-більшовицький, воєнничий тон цієї буржуазної преси і вісти, які розтрубають ся преса про положене в радянських республіках Сходу, про приготуване і недалекий вибух загального повстання на Україні, про громаджене війська по обох сторонах Дністра, про таємничу поїзку Петлюри, про працю його прихильників в Румунії і т. д. Всі ці вісти, більше або менше правдиві, вказують на одно, що се не пусті алярми, але признаки якоїсь акції, загроеної на більш шкालю, про яку найбільші місяці повинні принести нам винысене.

"Капітал і буржуазія можуть справляти свято небувалої ще в їх історії перемоги!"

Так ликує буржуазний письменник на сторінках "Української Трибуни". Заносить ся просто від радости, бо бачить, як мільони населеня Росії і України примиряють з голоду, що наслідком елементарних нещастя положене зневаженню ним радянської влади стало скрутнішше і на сій підставі буде в своїй уяві доконалим факт, що "більшевизм уже нема", а як є, то за місяць, два його не стане.

Скрізь брязкіт острог і шабель Скрізь штучно творить ся воєнний запал, а щобі його скріпити, видумують ся такі вісти, від яких моторошно робить ся на душі.

Війни хоче пліній реакційний захід. Війни хоче підпадаюча буржуазна Франція і тільки завдяки її так побрызкують оружем опереткою герої з під Крайови до Букаршуту. Війни хоче збанкротований тарнівський "центр".

Бо, по їх думці, більшовики над берегом пропасти, там голод, анархія, безлад. Тому тепер найкращий момент, щобі вдарити і за один махом звалити зневаженнюний лад.

Завезити ся на воєну заверуху, не кривить ся з тим польський часописи. Головною енциклопедією, ворожо настроєно до політики Бельведеру, час від часу приносить дуже цікаві ревелції. Для нічого сьогодні вже не тайна, що йдуть приготування. Від ноги до голови узброюють ся російський контрреволюційний табір на території Болгарії, його сліди йде петлюрівський табір в Польщі і в Румунії.

Головну роллю має відіграти Румунія. Она перша має владити на Україну, а за нею потягнуть петлюрівські трабанти, щобі се раз зробити державницький експеримент, Україна мала би се раз спалачити вогнем, се раз мала би стати тереном війни, се раз мала би відчуту ступу наїздника.

Румунія — країна найбільшої реакції та колтунерії, держава боярського насліддя і національного поневолення мала би за завдане помочи укріпленню демократичну українську державу.

І болочке і смішне. Тільки побажати У. Н. Р. у виборі союзника. Таке вже її щасте, що завжди вона спираєт ся на державу, яка не може числитися на симпатії українського населеня, бо своїм повеленем до України в своїх границях уже давно показала своє властиве обличчє.

Та се не перешкадає українському протирадянському табору одушевляти ся і з легким сердцем забуваєт ся, що він увійде в межі України, на чийх багнетах він буде свої нещадніми плани. Впрочім треба шанувати засаду: "Хоч би з чортим лиш би проти більшовицьків". Нехай се будуть і Румунія, які майже знищили українську буквинську землю, які насильно румунізують українські повітї Бесарабії, все се річи другорядної ва-

ги, коли йде про усуненє радянської влади. Також байдуже, які плани матимуть Румунія, зачинаючи війну з більшовицькими, бож прецінь для гарних слів не стануть воювати.

Нова авантура перед нами. Не хочє її ні населєне Польщі, ні Румунії, а тим більше України. За те хочє її капіталістичний табір і ціла західно-європейська реакція.

Та війна приносить ріжкі несподіванки... ("Вперед").

НОТА ЧІЧЕРІНА.

Дня 10. вересня с. р. одержав польський представник Філіпович в Москві ноту, як відповідь на закиди уміщені в недавній ноті польського міністра закордонних справ.

Зараз на вступі поклакуєт ся Чічерін на свою ноту, виславну польському урядови ще 4. липня с. р. і на закиди уміщені в ній в справі акції Б. Савінкова на терені Польщі каже, що тоді совітський уряд порішив залишити всяку полеміку, бо думав, що польський уряд сам положити кінець тій акції.

Тепер одначе бачить, що помилув ся, бо акція Савінкова і далі не зліквідована, а навіть се більше оживлена.

В контакті з польською владою відбуваєт ся дід рух білогвардійських банд в напрямі совітської границі, крім сего совітський уряд Росії має чіткі документи на стверджене, що сей рух відбуваєт ся за рамени "Всеросійського Комітету союзу національної оборони батьківщини і свободи" при співділяю П. відділу польської армії.

На доказ контакту між польською владою і організаціями Савінкова нота подає деякі документи, а саме лист майора з П. відділу генерального штабу Кешковського до Б. Савінкова і Савінкова до Кешковського. Оба вони мали окремі криптоніми, а лист заносив поручник Мисловський. Тут наводить нота зміст деяких листів.

Наслідком сего совітський уряд Росії приневолений знову домогати ся негайно усунути з польської території цілої сеї організації, а одночасно заявляє, що він готов зі своєю стороною усунути всі ті факти, про які згадає польська нота, о скільки вони правдиві.

Всі конкретні факти, на які покликуєт ся нота польського уряду, а передовсім догадана в справі Закордату, відносять ся до Радянської України і на ті закиди вона сама дасть відповідь.

Іменем совітського уряду заявляє Чічерін, що він ні грошми ні иншими средствами не піддержує жадних організацій, які мають зробити переворот в Польщі. Совітський уряд заперече, що його органи видають брошури і прокламації проти Польщі, та що в Росії формулюють ся протипольські відділи.

Далі нота піднісает закид, що вже труднощі, які є при виніні полонених, є тільки провинною Польщі, що з більшовицькими полоненими в Польщі зле обходять ся, що найстрашніші річи діють ся в таборі в Стшалкові, де протягом 2 літ з числа 13.000 полонених померло 6.000.

При кінці ноти находимо увагу, що "уряд Польщі не повинен думати, що теперішня голодова катастрофа зменшила відпорну силу Соціалістичної Росії на всі зовнішні заговори. Російський уряд чекає, що польський уряд приступить до дьявольного виповненя трактату.

Монархисти в Австрії і Угорщині стремлять до перевороту.

"Narodni Listy" доносять, що монархисти в Австрії і Угорщині стремлять до використання заворушень у західній Угорщині в цілі монархичного перевороту. У Вінерштадт ідуть переговори сторони Кароля. Зорганізовані робітники хотіли настати на Вінерштадт і розбити переговори, але жандармерія не допустила до сего.

АГЕНТ ПЕТРУШЕВИЧА.

(Домисл з Чехословацьким до "Нашої Правди".)

В "Нашій Правді", число 9. писано про Мартинця, як він видавав стрільців польським білогвардійцям на тортури. Тут ми хотіли-б еще подати деякі відомості про сього агента Петрушевича, може тоді яснійша стане роля самого Петрушевича.

В робітничій сотні в Клякочеві коло Михаловиць Мартинець перебрав команду над сотнею. Тут він так хазяйнував, що нароби довгу на 9.900 К. в харчах. Потім зарядив примусове стяганє з льонів стрілецьтва гроші на суму 20.000 К. З харчів і з инних ошадностей була готівка 45.000 К. Ошадностей за сіно і дрова було 7.000 К. На виплачувано відвоз заощадн 4.700 К., які не виплатив цивільному населєню.

З висше наведеної квоти 20.000 К. часта виплатив стрільцям. Решта всі инші гроші лишались при ньому. Рівно-ж забрав він читальний грощи.

В осени 1920 р. приділено його як команданта до б. роб. відділу в Білій Церкві. Тут цілий час нічого не старав ся о людей, лише старав ся секувати ріжними способами. Тут також одного відіслано по його протекції за границю до польської тюрми. Тут невідомо, відки в нього набиралось стільки цукру, що аж переселив орданом за границю до Румунії і там продавав, а люди каву мусіли пити без цукру.

Цікаво додати, що сей пан четар Мартинець в дійсности є переконаний прихильник польської шпихти. Він збираєт ся вже вертати до Галичини, де вже підшукує собі для купівлі якусь "реальність", за яку тепер може виплатити, бо назбирав досить з "найменшого брата".

Можє через се він веде свою "подітку" серед стрільців, яким він подає до відіма, що як не заприсяжемо Польщі та не перепросимо, то на тім зле вийдем. А тимчасом він уже підлабузнюєт ся до польських катів і проголосив у себе дома польську мову рідною.

Будучи таким ретельним слугою польської шпихти й Петрушевича, пан Мартинець стараєт ся за всяку ціну набирати трофеїв. Він арештовує стрільців і підстаршин, віднімає до границі і передає до рук польських жандармів. Се його робота ведесть систематично. Кілька осіб із тих людей тутка недавно втікли з тюрми і казали, що Подляки забили се одного на смерть. А коли Бенеш закритув переговори з Польшею, то Мартинець єще більше постарав ся спроваждувати людей за границю.

Так на нашій крові і здінях наших пани Мартинці доробляють ся собі, чого хочуть. Кружок стрільців.

Англійські робітники опановують фабрики.

Робітники в Бруро переняли на свою власність млини і пекарні. Стало ся се так: Підприємці позбавили праці двох робітників. Коли праці робітничі домагали ся прийняти сих двох товаришів назад, підприємці припинили в пекарні і млині всяку працю. Тоді робітники переняли сі фірми в свої руки і почали роботу.

Хліб зараз подешевів о черту пенса. Продукція збільшила ся і можна було приймати нових робітників. На брамі вивішено таку напис: "Млини робітничих рад, що продукують хліб безкорисно". На головній брамі прибито инший напис: "Млини і пекарні є тепер власністю робітників. Магазины хліба і муки знову відкриті для продажі. Ми надіємо ся, що ціни будуть далше спадати і що ми доведемо до упадку спекуляції".

Чеські лікарі для Росії.

В Празі організовано комітет чеських лікарів під проводом д-ра Адіса Масарикова, в цілі несеня помочи Росії.

НАДІСЛАНЕ

КОМПЕТ ПОМОЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА ФАРМАХ

Своєю Лейн, Аляс.
Для 27 вересня відбули ся в сій місцевості загальні збори в справі несеки голодуючим приволяємим губернській Соціальної Росії, на котрих засновано комітет, який має на меті збирати гроші на сию цілю. До комітету увійшли наступні товариші: Г. Г. Волонський, президент; І. Рубак, заступник пред.; С. Попович, секретар; Г. Коланок, касир; А. Мусорачин, організатор; Г. Сорока, І. Леруа, С. Пурвіч і В. Николаевич, контролери.

МАРИНЕРИ В КОЛГОРСТ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ

На який виннігеського Комітету Помочі Голодуючим в Соціальної Росії Т-во "Дорога Воля" в Колгорст складало 24 вересня мітинг, на котрому товариші обговорювали рішуче питання жертовності для цілю, а делотри і більше на домі голодуючому населенню в Соціальної Росії. На мітингу вибрано комітет, який має дальше збирати гроші на сию цілю. Жертви зібрані на сию цілю до сего часу в сумі \$242.50 переслали на руки Комітету до Вінніпегу. З сими листами засидано на сию саму цілю \$85.50 які зібрано на забаві в т. Іванна Григорючка, що в населенні попередню роботу \$328.00.

Всім жертовникам комітет складає сердечну подяку. Винаємо також товаришів з інших місцевостей Канади і Америки прийняти зі своєю пролетарською помічю голодним борцям Соціальної Росії. За діло-товаришів не допустити до того, щоб наші товариші були примушені просити поміч у своїх ворогів.

Просимо також інформації від Комітету у Вінніпегу, що до дальшої збори жерств.

З товаришним привітом, Комітет: Р. Грїба, І. Корча, З. Костенко і Д. Жмурич.

ХТО ВОНИ?

Гован, Саск.
Колн насипан до сєй місцевості відомо про збирание жерств на поміч голодуючим в Соціальної Росії, то тут то справно з'явили ся якісь англійський піл і його робітничі з римо-католицької церкви. Тішити мене се, що навіть англійські пілн зявили ся в поміч голодуючим, однак цікаво знати, хто їх контролює і куди вони сї гроші пересладо. Ми, робітники і фермери маємо право підозрівати кожного, хто не під нашою контролею, бо маємо вже досвід з "сиротами Іванками".

Тож в сєю дорогою занепоку, під нашою контролею і на чєе припорученні сї гроші збирають тут жерств на поміч голодуючим в Соціальної Росії. А робітники і фермери звязано послали свої жерств впрод на руки робітничого комітету. Боранинок.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ

Едмонтон, Аляс.
Робітники і робітничі Едмонтону і околиці!

З приходом осені і зими наступлять довгі вечери. Щоб сї вечери не пішли на луску балаканню, то заред Укр. Роб. Дому в Едмонтоні отворив школу музики і співу. Обовязком є робітників і робітниць, а головном молодіжні заінтересуватися сєю школою і скористати з нагоди.

Товариші! Ви любите музику, пісню і штуку. Ви любите слухати, як інші грають, чи співать, та любите дивитися на гру на сцені. То чому ж вам самим сего не навчитися, коли є нагода? Не трайте ні хвилини і приходіть до Укр. Роб. Дому та починайте учинити. Не бітєсь, що се може бути для вас тяжко, бо тільки була охота, а певно, що навчите ся.

Переготуйте на співу і музику є. Вперестов, який приходить всі-старі, щоб ви навчили ся, як грати на інструментах, так само співати і грати на інструментах на сцену.

Школа музики відбуватиме ся кожного віатрику ввечерю, школа співу кожного понеділка і п'ятниці ввечерю і в неділю по полудні.

Родичі, котрі бажали-б, щоб їх діти навчили ся грати на інструментах, просити ся зголоситися до Укр. Роб. Дому. Наука для дітей даром. Школа музики для дітей кожного понеділка і п'ятниці о 5-ї годїні по полудні.

Тож посидайте своїх дітей до школи музики. А. Леруа, секр.

Вест Форт, Онт.

Відоzza Т-ва "Запорозька Січ" у Вест Форті до членів позамісцевостю.

Товариші! Ми, члени згаданого Т-ва, ухвалили на своїх надзвичайних зборах дня 18. вересня, що кожний член нашого товариства зобовязаний дати щодня день своєї заробітної плати, як жерству голодуючим нашим товаришам селянам і робітникам в приволяємим губерніях в Соціальної Росії.

Тож ніхто не сміє до вас членів-товаришів, котрі опустили сєю місцевість, щоб і ви не остали ся позаду і сповинає сїєї членської, а взагалі дійсно пролетарської обовязок і спільно з негальною помічю для тих товаришів-борців, котрі повстали проти свого життя на борю за визволене робітничої класи з капіталістичної неволи, котрі кладають свої голови в боротьбі зі "своїми" і чужими гнобителями поневоленого робочого людю; котрі присягли не уступити з поля бою і в теперішню так-тяжку для них хвилину, а стоять неухильно аж до остаточної побіди!

Тож допоможіть їм, товариші, в боротьбі! А допомога наша буде такою як заспокоює їх голод.

Поспішіть, товариші, з жерствами і жертовно тільки, хто тільки може і дотримуватиме ся!

Жертви просити ся присилати на поштову пошту адресу, за котрою одержите посідка.

Зап. Січ, 1000 Frances St., West Port William, Ont. За Зарад Т-ва "Зап. Січ", В. Перунак, фін. секр.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes B. Боднарчук, А. Аляс, І. Марусик, Н. Гол, Д. Сандулак, Кедаш, І. Яремко, А. Адерсон, Б. Орнск, Бейдінгтон, Г. Москонд, Порт Артур, Н. Нікфіорук, Порт Артур, П. Плавчин, Порт Артур.

МАРИНЕРИ З КОЛГОРСТ НА ПОМІЧ "УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ"

Відоzza Укр. Роб. Дому "Дорога Воля" в Колгорст відбув дня 26. вересня спеціальний мітинг в справі несеки поміч своїх членів "Укр. Роб. Вістий". Незважаючи на теперішню кризу, яка так сильно відбила ся на економічній поздовжній робітничий в Канаді, так само і тут на Колгорст, то місцеві робітники, що гуртують ся в Т-ві "Дорога Воля" рішуче відкликнулись на заклик "Укр. Роб. Вістий" о фінансову поміч. Робітники в Колгорст ніколи не знали ся позаду робітників з інших місцевостей, а завжди спільно на поміч своїх членів.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes В. Несторук, П. Тимчук, П. Гнатюк, П. Шаємо, П. Марусик, А. Андрияшук, В. П. Шаємо, В. І. Шаємо, А. Жмурич, З. Костенко, Р. Грїба, В. Печенюк, Г. Корча, Ю. Веростик, П. Гусар, І. Андрияшук, С. Чергунь, М. Малак, П. Ковалюк, Н. Дучуминський, Ф. Шапуга, О. Остафійчук, Ю. Анчуленко, Л. Арсеній.

Разом \$37.00

Відоzza в Колгорст з'явив ся Відоzza У.Р.Д. і товариства, як також поодиноких членів поспішити з помічю своїх членів. Товариші, не допустіть, щоб наша часопись позичала гроші на своє існуванє. Наша земля маленька, а все таки за один вечір зложил \$75.00, крім того ми мали єще і інші збори. Не отгаймо ся товаришів з своєю помічю, то ми тим шєй других заохотимо. Вам відомо товариші, як п'ять років тому назад тяжко було відержувати свою часопись "Робочий Народ", як мала горстка товаришів не дала йому загинути. Ти товариші вийди поміч робітників, дїставай книжки, але вони не покладали своїх рук, а працювали для загальної робітничої справи. Тепер також прикрий час для нашої часописі, бо прикрий і для робітників. Але наша часопись мусити жити на зло нашим ворогам. Вона буде жити і молотити в саме тім ріжну тему сїлу, дорожю робітничій класі. А ми даймо її пошину. В. Несторук, секр.

Ром Лейн, Саск.

Дорога Редакція "У. Р. В."! Ми перечитали Вашу відоzza в справі поміч "Укр. Роб. Вістий". Щоб не лишити ся позаду других товаришів, спільно і ми з помічю нашої дорогої часописі.

Складаючи товариші жертували на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий": Л. Болонрович \$5.00, Дм. Скальський \$5.00, Д. Тимофійчук \$5.00, Л. Павлович \$1.00.

Разом \$16.00

Винаємо всіх товаришів робітників, котрі працюють на залізних дорогах, щоб пішли нашими сїлами і зявили ся збиркою на пресовий фонд для "У.Р.В." Пам'ятайте товаришів робітників, що коли ми не поможемо своїй робітничій газеті, то наші вороги певно не поможуть.

З тов. привітом, Дм. Скальський.

ПОВІДОМЛЕНЕ

Український жіночий комітет поміч голодуючим в Сов. Росії подає до відома всім жєнщинам, що комітет займаєть ся шєтем зматом для шпиталів в Сов. Росії. Котрі жєнщини можуть поміч в такій роботі, хай приходять до Укр. Роб. Дому. Вечерні шєти відбувають ся що сєредю о 8 год. ввечерю. Кожна жєнщина, котра не знала, що тут в Вінніпегу існує комітет, котрий збирає гроші, шєте і подати для дітей в Сов. Росії, повинна тепер поміч справі чим може. Товаришів робітниць! Наші товариші в Сов. Росії в прикрим положєнню. Им потрібна поміч і то скоря. Котра з товаришок робітниць не може брати участі в вечєрних шєтах, але є впродю помічю поштовом, то хай принесить його до Укр. Роб. Дому, ріг уличчя Прїчард і Мєдґрегор. Товаришів, які хочуть поміч справі, але не можуть шєти в Укр. Роб. Домі, можуть брати покрывну матерію до дому і там викінчувати. В Укр. Роб. Домі є чотирі машини до шєти. Просити ся всім товаришок робітниць помігати хто чим може. Мітинг жіночого комітету відбуватиме ся кожного віатрику о год. 8.30 ввечерю. Приходіть і довідайте ся, що на мітингах ухвалюєть ся.

М. Я. Виноградов, секретарка.

ПІВРІЧНЕ СПРАВОЗДАЊЕ ВІДЛІУ У.Р.Д. Т-ВА "ДОРОГА ВОЛЯ" В КОЛГОРСТ.

Активну роботу в товаристві "Дорога Воля" за шєсть місяців від 13. марта до 24. вересня переведено як слїдує: Спеціальних мітингів товариство відбуло 9, админістративних 6, загальних 3. Крім сїх урочаїв мітинги товариство збиралося ввечерю на дєбати і дискусії на ріжні теми. Дебати і дискусії в "Дорога Воля" устроїло один пікнік, чистий дохід з котрого відіслали на пресовий фонд "У.Р.В."

Тепер знова нахлїдєть зимовий сєзон і товариші, які порозїдали ся бути на літо, на зиму знова починать зїждати ся та беруть ся до представлєнь і до інших праць в товаристві. Товариство передплачує "Укр. Роб. Вістий", "Укр. Шод. Вістий", "Молот" і "Вєстник". Послїдних дві лібрає по 10 чєсє для розподїлу серед місцевих робітників. Товариство бірає також всі брошури від З.О.К., які є проголошені в "Укр. Роб. Вістях", по 25 примірників кожної.

ПРИХОДИ:

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes Перенєсєно з марта \$24.75, Члєнські вкладки за шїтєнь \$23.50, Члєнські вкладки за май \$4.00, Члєнські вкладки за червєнь \$6.20, Члєнські вкладки за липєнь \$26.00, Члєнські вкладки за сєрпєнь \$18.00, Члєнські вкладки за верєсєнь \$2.00.

Разом \$184.45

РОЗХОДИ:

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes За шїтєнь \$32.50, За май \$49.30, За червєнь \$23.80, За липєнь \$2.00, За сєрпєнь \$1.00, За верєсєнь \$23.50.

Разом \$130.10

ПОВТОРЕНЄ:

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes Остє в касі \$54.35, Мєстєк товариства вивосить \$160.00, За контрольну комісію: І. Андрияшук, І. Карча і І. Петручак, В. Несторук, секр.

ДО ВІДОМА.

Адміністраційні збори Укр. Роб. Дому ім. Т. Шевченка в Торолд, які відбули ся 14. вересня, рішили, що всі листи в справі Укр. Роб. Дому в Торолд і т-ва ім. Шевченка, прислани на імє поодиноких членів, остають без відоzza. Тому всі листи в організаційних справах просити ся писати на слїдуючу адресу: Ukrainian Labor Temple Hall, P.O. Box 915, Thorold, Ont.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ ЗЛОЖЕНІ НА УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДІМ В ІСТ КИЛДОНАН.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Н. Філе \$20.00, Н. Удєч \$5.00, Г. Ялоєта \$3.00, Ф. Тєчє \$1.00.

Підчас отворєнє У.Р.Д. жєртвували слїдуючі товариші і товаришє: Р. Комар \$10.00, по \$5.00: М. Шаємо, С. Костинюк, В. Панчук, В. Кучмїй, Т. Ковдуняк, І. Корчнський, Н. Білізнький, Ф. Лєтєнський, Гєнїя Панчук, І. Шєдєловський, Ф. Буєланюк, М. Бортея \$4.00, по \$3.00: О. Лєна Іваночко, В. Іваночко, В. Н. Колєсник, по \$2.00: Анастасія Колєсник, Р. Балай, Александр Попович, Ф. Бєндєрський, М. Бєлик, П. Головочук, Ю. Соботак, Н. Лєчук, М. М. Голубович, В. Терєс, В. Марцїня, М. С.; по \$1.00: Д. Л., І. Коут, А. Хвалїбога; К. Г. Гавришак, Б. Навїзнький, І. К. Бєлик, Н. Тєчєнщина, Марїя Філе, К. Козак, Г. Юрацкій, С. Хвалїбога, П. Дозорїєв, Н. Гуцєлак, М. Боднарчук, Н. Задорожний, К. Гнатїв, В. Палада, І. Мохорук, І. Петручак, Е. Прошнїн, Д. Б. О. К., І. Попаднєнє, А. Лєнєлок, Т. Гаух, І. Козорїєв, Н. Лєпка, Б. Нєцкарж, С. Білізнький, П. Аламбєш, Т. Ф. Хомїцький, С. Романнїшин, Ю. Шєзчєч, Ф. Філе, І. Мандик, І. Зєлєжний, А. Нєцкарж, Т. К., Г. Сєсах, М. Німїловєч, Т. Трїзньський, А. Угрїнюк, Е. Стєп, П. Пєлєк, Парєска Попаднєнє, М. Міхєйвіч, М. Мирон, Д. Андрияшук, С. Кєпєнко, Н. Шєвєлїт, Б. Ядєж, Г. Пєтєр, Т. Камєж, П. Шєдєра, А. Корчнський, В. Пуєр, А. Ко-

гуч, А. Лєх, І. Пєстух, Д. Ковалєсон, М. Пєльчєнє, П. Тєчє, Ф. Лєтєчєк, А. Білоєц, Л. С.; по \$0.50: С. А., Н. Андєрєт, Д. Шєдєловський, М. Куєзьма, Марїє Дєлоєд, А. Валєтєк, Ан. Мєльчєвєнє, С. Лєтєнїн, І. Пєнїшак, К. Стєпєк, С. Д. Стєєд, А. Аламбєш, М. Вєєк, Ан. Білоєц, В. Гавришак, Р. Туркєєчєн 35 н.; по 25 н.: Ф. Бєднар, І. Філе, Вєкторїє К., Е. Ромик, А. Вєлєчук, К. Ч., В. Оємєєє 10 н. Бєзїмєннєх \$4.75. Відоzza У. Р. Д. в Іст Килдонан склєдє всім жєртвувачєм шєру подєку. І. Проєчак, фін. секр.

ПОВІДОМЛЕНЕ

Повідомляєть ся всім члєнєм і члєнєцїм відлїу Українського Робітничого Дому в Іст Килдонан і Едмунд, що місячє збори відбууть ся дня 9. жовтєня, о 2-їх год. пополуудї. Сєрає до рішєня важлїє. Обовязком кожного члєна і члєнєцїні явити ся на означєний час.

Також того самого дня ввечерю, о год. 7.30 тов. Гуцєлак будє продовжєть відєт на тему: Теперішнє обстєновї в раднєських рєспублїках. Приходіть всі і клєчєтє своїх знакомїх! Зарєд.

Торговельні Цїни.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Пшєнєцє: 1. 1. портер \$1.30, 2. 2. портер \$1.29, 3. 3. портер \$1.27, 4. 4. портер \$1.18.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Овєс: 1. 1. С. Б. \$46, 2. 2. С. Б. \$42, Екстрє-1 фїд \$42, 1. 1. фїд \$38, 2. 2. фїд \$40.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Ячїнь: 1. 1. С. Б. \$58, 2. 2. С. Б. \$54, Фїд \$45, Жїто: 1. 1. С. Б. \$97, 2. 2. С. Б. \$94, 3. 3. С. Б. \$190, 4. 4. С. Б. \$160, Відкїнєннєй \$160.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Table with 2 columns: Description and Price. Includes Мєло: 1. 1. С. Б. \$1.94, 2. 2. С. Б. \$1.90, 3. 3. С. Б. \$1.64, 4. 4. С. Б. \$1.60.

Від Драматично-Співацького Кружка Укр. Робітничого Дому в Вінніпегу.

Пригадуємо всім укр. робітникам міста Вінніпегу, що вшєше згаданнїй Кружок Укр. Робітничого Дому, відіграє в слїдуючу суботу, 8-го жовтєня, славу драму Л. Толстєя п. н.: "ВЛАСТЬ ТЬМІ". Ся драма будє одною з найсидньїших в репертуарі Кружка.

В короткїм часі Кружок відіграє порєз першїй в Вінніпегу, модерну пєсу Л. Пахєрєвського "НЄХАЙ ЖИВЄ ЖИТТЯ!". Рївнож приготєвляють ся до вистави новї драми з часів рєволюції 1917 року, І. А. Карпїнського "МИ І ВОНИ" і драма "МАНДРІВНИК". Слїдєть за дальшим оголошєннєм Кружка. Зарєд.

Відчит для жєнщин.

Повідомляєть ся всім українських робітниць, що в понєдїлок, дня 10. жовтєня о годїні 8.15 ввечерю відбууть ся в Укр. Роб. Домі спеціальнїй жіночий мітинг, на котрому будє говорити тов. Гуцєлак на тему Жєнщина і Комунїзм.

Просити ся всім прибути як найчислєннїше. Комітет.

УВАГА! СУДБУРИ І ОКОЛИЦЯ УВАГА! В СУБОТУ, ДНЯ 15-ГО ЖОВТНЯ С. Р. Відділ Укр. Роб. Дому в Судбурах відіграє В КОПЕРКЛФ В ФІЛАНДСЬКІЙ ГАЛІ драму в 4-ох діях п. н. "БАТРАКИ" Початок о год. 7.30 ввечерю. — Вступ 75 і 50 центів. Товариші і Товаришкї! Коли є у вас хоть іскра любови до ваших братів і сестєр голодом примираючих в Росії, то приходіть подивитися на представлєнє і тим самим поможєть своїм братам і сестєрам. Вєсь дохід їдє на поміч голодуючим в Сов. Росії. КОМІТЕТ.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ одну українську робітничу газету на еміграції в Європі "НАШУ ПРАВДУ" орган Комунїстичної Партії Східної Галичини. Виходить раз на тиждєнь. Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік. Передплату шлїть на адресу: "NASZA PRAWDA", Postfach 53, Postamt 66, WIEN VIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ МОЛОТ САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИС Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокє число. "МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ! Повідомляємо наших тепєрїшнїх передплатників, будучих передплатників і читачів, що передплата на "Укр. Шод. Вістї" з днєм 1-го сєрпєня, 1921 р. є зникєна. ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ: На рік \$7.00, На 6 місяців 3.75, На 3 місяці 2.00, До Європи на рік 10.00. "Українські Щоденні Вістї" — сє єдиною робітничою часописом в Зєлєжних Дєржавєх, яка оборонєє інтерєси українських робітників на еміграції перед нападєми українських чорносотєнцїв і шахрєв, котрі знаходєть ся в Америкї і Європї. "Українські Щоденні Вістї" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всіх кутках свїта. Кождїй укр. робітник і робітниця повиннї читати "Українські Шод. Вістї". Шлїть передплату на понїзшу адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 EAST 11th ST. — NEW YORK, N. Y.

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА! ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ! Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістий" слїдуючі книжки: Короткий виклад політичної економії \$2.50, Шляхом Життя (поєзії) 1.50, Азбука комунїзму 1.25, Початки ролдини 1.00, Держава і рєволюція 1.00, Без язика .70, Пролетарська рєволюція і рєнегат Кавцький .65, Фізіка Нації і національної независимости .35, Робітничий свєтлик .35, Цар голод .35, В кігтєх розлєстї (драма) .35, Програма комунїстїв бєлшєвнїкїв .30, Основнї соцієлізму .25, Як повстала наша зємля і який будє її кїнець .25, Боги .25, Бєлар (драма) .25, Фабрїчнї розговори про економїю .25, К. Маркс і Ф. Енгєлєс про дїктатуру пролетарїєту .20, Земля обїтована .20, Марксїзм і Дарвінізм .20, Першїй Буквар Комунїста .15, Розбїйте кайдани .15, Поняте і цїлю соцієлізму .15, Економїчнї основнї америкєнської демократїї .15, Науковї і утопїєннї соцієлізм .15, Про походжєнє людїн .15, Як фармер може дїстати вєсь плїд своєї працї .15, Розмова про фїзїку .15, Промова на судї Ф. Адлєра .15, Двоногїй .15, Основнї засадї комунїзму .15, Рєволюційнї піснї .10, Як Галїчан втїгнули в контррєволюцію .10, Що таке раднєська власть і як вона будєть ся .10, Провідник рєволюційного руху на Українї .10, Парнєська Комунєа .10, Добробит і шнїт оповїданє .10, Стрїйкер (драматичнїй образ) .10, Трєтїй Інтєрнаціонал і його історичнє значїнє .65, На чїм боєї справдєливнє .05, Дїктатуру пролетарїєту .05, Хтє таї комунїстї і чого вони хочуть .05, Націоналєнє питанє .05, Церква і раднєська власть .05, Конституція Раднєської Українї .05, Мєжє людїнєю та машинєю .05, Вєднїй портрєт Н. Лєнїна .40, Сєрїє перєписнїх картєк (16 штук, кїєвські видї) .50, Сєрїє картєк (11 штук, рєволюц. провідникї) .35. Замовлєнє разом з грїшнєм посїдаєть на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS CORNER FRITCHARD AND McGREGOR STS. Winnipeg, Manitoba.